



POFTA DUPĂ BOGĂȚII

Ai vrea să ai o retribuție de 140.000 de dolari pe săptămână? Adică 14 dolari pe minut. W.R. Hearst senior avea acești bani. Era cel mai bogat proprietar de ziar din lume. Tatăl său fusese proprietarul unei mine și, la moartea sa, la 29 aprilie 1863, fiul a moștenit peste șaisprezece milioane de dolari. Șaizeci de ani a muncit din greu ca să înmulțească acești bani.

Hearst era un mare cheltuitor. A cumpărat un teren de 12.000 ha în California și a clădit acolo patru castele somptuoase. Terenul se întindea pe o distanță de nouăzeci de kilometri pe coasta Pacificului. Acolo, și-a adus cirezi de zebre, bivoli, girafe și canguri. A colecționat mii de păsări exotice. În grădina sa zoologică erau până și tigri și elefanți.

Hearst a colecționat nenumărate opere de artă din toată lumea. A cumpărat castele întregi, care au fost demontate și apoi fiecare piatră a fost etichetată, împachetată și transportată cu vaporul în America, unde construcția a fost refăcută pe proprietatea lui. A colecționat atâtea lucruri, de la ceasuri cu cuc până la mumii egiptene, încât a avut nevoie de magazine enorme pentru a le putea păstra, precum și de douăzeci de angajați, pentru a le purta de grijă.

Când dorea ceva, domnul Hearst obținea imediat ce dorea. Odată, a plătit 22.000 de dolari ca să mute un pom, pe care nu voia să-l taie, dar care îi micșora câmpul vizual către ocean. Dar au fost și lucruri pe care domnul Hearst nu le putea cumpăra, cu toți banii lui, și anume fericirea, sănătatea și viața însăși. Se temea atât de mult de moarte, încât nu-i permitea nimănui să vorbească în prezența sa despre moarte. Dacă ar fi putut cumpăra viață, plătiind-o cu câte un milion de dolari pe an, ar mai trăi și astăzi. Dar a murit în 1951 și s-a întors în țărână, la fel ca oricare alt om.

Banii nu sunt totul. Viața înseamnă mai mult decât conturi în bancă, iahturi, mașini, avioane sau case frumoase.

Îndreaptă-ți atenția spre Isus și slujește-I. Numai o relație bună cu Dumnezeu poate să-ți aducă mulțumire și să te facă să simți că merită să trăiești. Numai El îți poate da acele lucruri care nu se pot cumpăra cu bani. Numai El îți poate da o viață care nu se va sfârși niciodată. (Watts, *Aceasta este ziua*, p.123)

Dumnezeu dorește să fim mulțumiți cu ce avem și să fim astfel feriți de lăcomie și poftă.



Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

>> _____



Duminică

IATĂ PĂREREA MEA

- >> Imaginează-ți ce gânduri i-au venit în minte Evei în momentul în care l-a întâlnit pe Satana. „Mi-ar plăcea să știu ce deosebire este între bine și rău. Mi-ar plăcea să fiu mai deșteaptă. Și, de ce nu, să fiu ca Dumnezeu!” Chiar înainte de a atinge fructul, în mintea Evei a apărut pofta. Când a întins mâna ca să atingă fructul, în mintea ei, deja păcătuse.
- >> Porunca a zecea din Decalog spune „Să nu poftesti casa aproapelui tău; să nu poftesti nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău” (Exod 20,17).
- >> Sunt acestea singurele „lucruri” pe care nu trebuie să le poftim?



Luni

CE ÎNCEARCĂ EI SĂ SPUNĂ?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- >> „Porunca a zecea lovește la rădăcina tuturor păcatelor, oprind dorințele egoiste, de unde izvorăsc faptele păcătoase. Și cel care, în ascultare de Legea lui Dumnezeu, se reține chiar și de la o dorință păcătoasă care vizează ceea ce aparține altuia nu se va face vinovat de vreo faptă rea față de semenii săi.” – Ellen G. White, autoare inspirată
- >> „Dorința a ceea ce nu poți să ai, nu poți să fii sau să devii – aceasta este ceea ce condamnă porunca a zecea. O dorință manifestată în exces atât de mult, încât consumă, alterează, energia lui 'a face'.” – M. White, scriitor creștin
- >> „Nu-l invidiați pe cel bogat pentru averea sa, pe cel puternic pentru demnitatea sa și pe cel înțelept pentru știința sa, căci toate acestea sunt mijloace ale virtuții doar pentru cei care le întrebunțează bine, fiindcă fericirea nu stă în ele însele.” – Vasile cel Mare
- >> „Cu toate patimile care îmboldesc sufletul și îl fac să iasă din natura lui firească, îmbolnăvind-l, este greu de luptat, dar cu dorința este cel mai greu dintre toate.” – Philo, filozof iudeu
- >> „Porunca a zecea se ridică deasupra tuturor celorlalte. Primele nouă au de-a face cu acțiuni și cuvinte, deci cu manifestările gândurilor care clocotesc înăuntru. Oamenii nu fură, nu comit adulter și nuucid fără ca, mai întâi, în mintea lor să nu fi apărut gândul, care a încolțit, a crescut și apoi a adus ca roadă actul propriu-zis. Porunca a zecea face trecerea din această lume fizică în domeniul imaginației, în dimensiunea tainică a sufletului.” – Clifford Goldstein, autor creștin

Notează propriul citat.

Ce spun eu...

>> _____

3

Martți

CE IMPORTANTĂ ARE PENTRU MINE?

- >> Aproape de sfârșitul misiunii Sale pe pământ, Isus a fost invitat la masă de un om numit Simon, pe care îl vindecase de lepră. Maria, care Îl iubea în mod deosebit pe Isus, pentru că El îi iertase o mulțime de păcate și o ajutase să se simtă un om ca toți ceilalți, stătea cât mai aproape de Isus, încercând să nu piardă niciunul dintre cuvintele Lui. Cu ocazia aceasta, Maria a spart vasul de alabastru și a turnat mirul de mare preț pe capul și picioarele lui Isus. Darul valora cât câștigul pe un an de muncă – era un mare sacrificiu din partea Mariei, dar ea prețuia atât de mult ce făcuse Isus pentru ea, încât nimic nu i se părea prea scump pentru a-și arăta recunoștința. Isus a apreciat darul ei și a înțeles că venea dintr-o inimă plină de recunoștință. Dar parfumul n-a putut fi ținut ascuns, iar atunci când s-a răspândit în toată încăperea, s-a găsit imediat cineva care să o privească disprețuitor – Iuda (Marcu 14,4.5).
- >> Iuda era casierul ucenicilor, dar banii grupei cam „alunecau” în buzunarul lui. Deși a spus că ar fi fost mai bine ca banii să fi fost dați săracilor, de fapt, lui nu-i era milă de săraci, iar Isus îi cunoștea sentimentele. „Iuda se lăsase stăpânit de avariție, până când aceasta ajunsese să domine orice trăsătură bună a caracterului său. El era invidios pentru darul adus lui Isus. Inima lui ardea de invidie că Mântuitorul primise un dar potrivit pentru monarhii pământului. El L-a trădat pe Domnul său pentru o sumă mult mai mică decât vasul de nard.” (*Hristos, Lumina lumii*, p.522, ed.1991)

4

Miercuri

DUMNEZEU SPUNE...

- >> **Deuteronom 5,21**
„Să nu poțestești nevasta aproapelui tău; să nu poțestești casa aproapelui tău, nici ogorul lui, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, niciun alt lucru care este al aproapelui tău.”
- >> **Romani 7,7**
„Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta dacă Legea nu mi-ar fi spus: 'Să nu poțestești!'”
- >> **Romani 13,9**
„De fapt: '... să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poțestești', și orice altă poruncă mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: 'Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.'”
- >> **Luca 12,15**
„Apoi le-a zis: 'Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui.'”
- >> **Faptele apostolilor 20,33**
„N-am râvnit nici la argintul, nici la aurul, nici la hainele cuiva.”
- >> **Evrei 13,5**
„Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El Însuși a zis: 'Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.'”
- >> **Proverbe 4,23**
„Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții.”
- >> **Psalmi 139,23.24**
„Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei!”

5

Joi

CE ÎMI SPUNE ACEST LUCRU?

- >> Lucrarea publică a lui Isus a durat vreo trei ani. În vremea aceasta, pentru mulți scopul misiunii Sale nu a fost clar. Nici pentru ucenici, care stătuseră lângă El tot timpul, nu era clar. Ani la rând se rugaseră pentru eliberarea lui Israel de sub stăpânirea romană, iar Isus dovedise calitățile împăratului pe care și l-ar fi dorit ei. Erau multe lucruri pe care nu le înțelegeau cu privire la noua împărăție, dar, mai mult decât orice, doreau să aibă și ei niște funcții înalte în conducere.
- >> Le-a spus Isus ucenicilor ceva despre viitor? Citește Matei 19,28. Ce avea să facă El? Ce le-a făgăduit ucenicilor?

- >> Având în minte lucrul acesta, doi dintre ucenici, Iacov și Ioan, au venit la Isus cu o cerere deosebită. De fapt, ca să dea mai multă greutate cererii, a venit și mama lor cu ei, și ea a fost cea care a vorbit cu Isus. Iacov și Ioan erau dintre cei doisprezece, dar își doreau cele mai bune poziții. Se gândeau că, fiind aproape de Isus, vor putea să facă tot ce vor dori și totul va fi foarte bine.

- >> Și noi putem să cădem în capcana aceasta, a dorinței de a ni se acorda atenție. Așază în ordine literele cuvintelor de mai jos, ca să descoperi patru lucruri pe care le pot pofti mulți în zilele noastre (prima literă este îngroșată):

U**P**OLPAIRAT**E**T _____

RE**U**F**M**S**Ū** EU _____

IM**P**IER _____

NA**I**B _____

6

crarea misionară. Încetul cu încetul, am strâns treizeci de dolari. Când am primit solia revenirii în curând a lui Isus și s-a făcut un apel, arătându-se că era nevoie de oameni și de mijloace, am simțit ca un privilegiu să-i putem da tatei cei treizeci de dolari, rugându-l să cumpere cu ei reviste și broșuri pe care să le trimită celor care erau în întuneric”. (*Counsels on Stewardship*, p.292)

- >> Poți să-ți arăți și tu iubirea față de Isus, refuzându-ți tot ce nu este absolut necesar. Darurile aduse la Școala de Sabat vor arăta iubirea ta pentru Isus și vor contribui la susținerea lucrării de vestire a Evangheliei. Domnul privește cu plăcere la tinerii care dovedesc tăgăduire de sine, aducând daruri pentru El.
- >> Știi ce simțăminte are Dumnezeu față de cel care dă cu bucurie? Vezi în 2 Cor. 9,7.

Vineri

CUM PROCEDEZ?

- >> Egoismul înseamnă invidie, poftă și, în cele din urmă, idolatrie. Mulți care susțin că ei cred în Dumnezeu Îl tăgăduiesc prin egoism.
- >> Când era cam de vârsta ta, Ellen White era foarte econoamă și altruistă. Ea spunea: „Am învățat ce înseamnă să faci economii pe când aveam vreo doisprezece ani. Am învățat o meserie împreună cu sora mea și, deși nu reușeam să câștigăm decât douăzeci și cinci de cenți pe zi amândouă, din suma aceasta am putut să punem câte ceva deoparte pentru lu-